

SALM 71

El que és jo mantindrà sempre l'esperança

Aquest Salm escau molt bé a la gent gran, o a la gent que estan en camí de ser-ho aviat, o a la gent, que per qualsevol motiu, tenen contacte amb persones entrades en aquest període que anomenem, amb una engruna d'humor: tercera joventut.

Les expressions d'aquest Salm ens serviran per cloure el Tema V: El perdó com a procés des de la culpa a la gràcia fou tema de David i ho és de Teilhard de Chardin. Ambdós presenten una perspectiva global de les incidències d'una vida humana:

- Pas de la infidelitat i penediment a la fidelitat recreada en David;
- Evolució del bo i del dolent en el teixit de l'existència, en la visió de Teilhard.

Recordem algun dels suggeriments explícits o implícit d'aquest Salm 71:

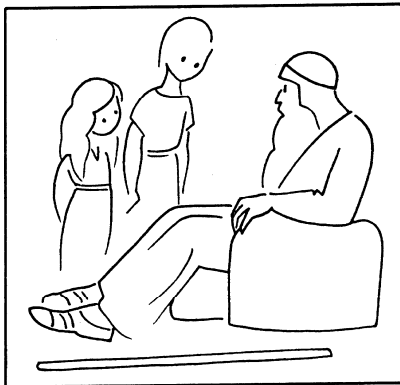
- En conjunt hi podem descobrir un doble sentiment de temor i d'esperança, que envaeix tota persona arribada a la maduresa, o a la vellesa. L'envelliment sempre es considera com un futur, però, realment és un procés indefugible en què ens trobem immersos com a protagonistes.

- La persona anciana és objecte privilegiat de la bondat de Déu i també una de les propensions preferents de certes persones que consagren la vida a la seva cura i atenció: *Tot el cos de Crist s'ha d'unir a la pregària d'aquests "amics de Déu" per la caritat, afecte i actitud pràctica.* Cardenal Garrone .

- Jove o menys jove, el cristià es reafirma en la convicció, que en la seva existència **només hi ha un suport segur**, que mai no decau, ni tan sols quan, com a conseqüència de l'edat, es crea una certa buidor al seu entorn: *Si les teves forces minven, la meua força roman en tu, per tal que puguis repetir amb l'Apòstol " Quan em sento més dèbil, llavors és quan sóc més fort" Sant Agustí*

- Ben mirat, amb Crist no té sentit parlar de **la solitud de la persona anciana**. En termes d'espiritualitat cristiana, s'hauria d'entrar en un diàleg amb Crist, diàleg molt adient per assaborir els fruits madurs d'una vida que ha maldat, (tal vegada sense gaire èxit), per a ser coherent amb l'Evangelí. Newman, ja amb força anys, li agradava recordar la sentència d'un dels seus professors d'Oxford: *" Mai estàs menys sol que quan estàs sol "*.

- La vida humana, a qualsevol edat, *és un do de Déu, emmarcat entre la candidesa de l'infant i la modèstia de l'avi.* Charles Péguy a Obres poètiques

- Sant Agustí invita a relacionar aquest Salm amb

l'Església, que segons la promesa de Crist, **avança en anys sense conèixer mai la senectut**. Malgrat les seves malures no cessa de repetir: *Queda't amb nosaltres ja que es fa tard i el dia comença a declinar "*